

సెల్టా నెల్టా తనం వడ్డెర చండీదాస్

తొ క్కుడు బిళ్ళాటలో గెలిచి, పక్కంటివాళ్ళ సీతను నేలమీదకి తోసేసి, వాళ్ళ పని గుంటణ్ణి నాలికతో వెక్కిరించి కుంతలవలాళి తిల్లానా లాగా చెంగున గుండంగా గెంతుతూ వాకిట్లో కొచ్చిన నీలం రంగు పట్టు పావడా వోణీలో బుట్టబొమ్మలా వున్న పదహారేళ్ళ రెండు జడల పసిమి గౌరి—

కుండబొజ్జ నిండా గ్లాసుడు కాపి పోసి, ముందు వరండా అరుగుమీద కూచుని, బొగాకు పాయ తిసి, నాలికతో తడిచేసి, చుట్ట చుట్టకుంటున్న రాజువయ్య, బట తలమీద యెకంచేతి వేళ్ళతో గోక్కుంటూ అలా తన కూతురు గౌరిని చూసి, “అటా పిచ్చి తిరుగుళ్ళు తిరగొడ్డనామ్మా!” అని ఆస్పాయంగా మందలించాడు.

వినిపించనట్లుగా లొపలికి గెంతుతూనే వెళ్ళింది గౌరి.

బళ్ళోకి వెళ్ళమంటే అయిష్టంగానే వెళ్ళి, మేసర్లు పాస్పేచూ వొచ్చినందు వల్ల, తొమ్మిదో తరగతిదాకా లాక్కొచ్చింది గౌరి. తనకి చదువు పుస్తకాలూ

అంటే నరివడదు. అవేవీ బుర్రలోకి యెక్కనూ లేదు.

కులాసాగా పిల్లల్లో ఆడుకుంటూ తిరగటం ఇష్టం. కాదంటే, పొలాల్లో పుట్టా చెటూ వెంట తిరగటం ఇష్టం. వాళ్ళ ఇల్లు వూరికి కాస్త పెడగా వుంటుంది. ఇంటికి కనిపిస్తూనే వాళ్ళ భూమి-మాగాణి, మెట్టు.

సెలయేటి గలగలలా, లలితంగానూ అలజడిగానూ మధురంగానూ నవ్వుతూ వుంటుంది యెప్పుడూ. యెప్పుడోగానీ యేడవదు. మూడేళ్ళకింద పక్కంటివాళ్ళ పిడకల గూట్లో సీతతో ఆడుకుంటూండగా రజస్వలయ్యి. యేదో కోసుకుపోయిందని భయంపేసి బాధవెయ్యకపోయినా, కోసు

కున్నందుకు వాళ్ళమ్మ తిడుతుందని యేడ్చింది. తొమ్మిదేళ్ళప్పుడు తనకెంతో యిష్టవైచన రబ్బరు ఆటబొమ్మ (కనక దుర్గమ్మ) పోయినప్పుడూ ఆమెకి యేడు పొచ్చింది. నిరుడు తొమ్మిదో తరగతిలో వాకసారి ఓ పిల్లడి చేతివేలు తలుపు సందులో నొక్కుని చితికితే, జాలేసి బాధేసి తన చేదుమాలతో కట్టు గడితే; మూడోనాడు ఆ సంగతి వాళ్ళమ్మకి తెలిసి తిడితే: యెందుకు తిడుతున్నదో తెలియక యేడ్చేసింది. ఆ తరవాత వాకసారి సీత వేలు కోసుకుపోతే తనకి బాధేసి “నే కట్టు గడైమా అమ్మ నన్ను తిడంది” అని

యేదేసింది అలా మొహాదోగానీ ఆమెకి యేడ్చురాదు. మరెవ్వరూ నవ్వుతూ వుంటుంది.

ఆరెల్లనాడు గొరికి వెళ్ళింది. మొగుడు, వెంకట్రావు యెరగా బురగా వుంటాడు. యేజీ బియ్యం చదివాడు.

యాభయ వేల దగ్గర పాట మొదలెట్టినా ఆఖరికి డబ్బయి వేలక అట్లుణ్ణి కొనే శాడు రాఘవయ్య. తీరా వెళ్ళున్నాడు. డబ్బుకు బదులు తొంభయి వేల ఖమ్మకు భూమి చూపెట్టి. అట్లుడిపేర పెట్టెస్తా నన్నాడు. వెళ్ళికొస్తాకానిచ్చి యెవరి పేర వుంటే యెంత అనే లెక్కకి వచ్చాడు. ఇంకా యెవరి దగ్గరా బయటపెటలేదు గానీ, యే వుద్యోగం జోలికి పోనీకుండా యేజీ బియ్యం అలుడుకదా. పదివేలు ఖమ్మ చేసి మూడు లక్షలు ట్రాక్టర్ కి లాను లాగి వేరే అప్పు తియించి ట్రాక్టర్లు

ముఖం చూస్తే చెప్పవచ్చు!

మిత్రుడు, శత్రువు, ప్రేమిక, వంచకి, నమ్మకస్తుడు, దోహి మంచి వాడు. ఆత్మీయుడు. స్త్రీ పురుషుల లక్షణాలు తెలుసుకునే సూత్రాలు అంటుంటే కొత్త పుస్తకం ఇది-

విషయ సారనకు మీకు ఈ పుస్తకం ముఖ్యంగా కావాలి.

మీ నిత్య జీవితంలో మీరు ఎంతో మందితో వ్యాపకాలు, పరిచయాలు పెట్టుకుంటారు. వారిని మెప్పించి ఒప్పించి పని చేసుకోవడం, వారి మానసిక స్థితిని, అంతరంగాన్ని తెలుసుకొని మనసుకోవడం అవసరం. ఏ మనిషితో ఏటా నడచుకోవాలన్నది తెలిసేవనులు తేలికగా జరుగుతాయి. మొహాద్దబట్టి ఆ మనిషి అంతరంగం తెలుసుకోవచ్చు. 200 చిత్రాలు (ముఖం పోలికలు - వివరణ) ఉన్న ఈ పుస్తకం ప్రతివారికి అవసరం. ప్రేమా, ఆదరణ మోసం అని తెలుసుకోవచ్చు. వెల : 6 రూ॥లు. 8 రూ॥లు పంపితే రిజిస్టర్డ్ పోస్టులో పంపితాము.

జలజ ప్రచురణలు,
విజయవాడ - 3.

ఇప్పించి! ఆ మూటిలో రెండు లక్షలు వడికి తిప్పాలనీ అలాగే అలుణ్ణి కూడా తన దొడ్లోనే కేసుకోవచ్చనీ ఆలోచనలో వడ్డూ ఇటీవల.

వెళ్ళిచూపులప్పుడు, గొరికి పూలజడ పేసి, పట్టుచీర కట్టి, బుట్టెడు నగలు దిగేసి మిగతా అలంకారాలన్నీ చేశాడు.

వెంకట్రావు నల్ల ప్యాంటూ, రంగు రంగుల వువ్వులున్న తెల్ల బుట్టూ పేసుకొచ్చాడు.

వాళ్ళమ్మ ముందే చెప్పి నందువల్ల తల దించేసుకుని కూచుంది, గొరి వెంకట్రావు 'ని పేరేంటి?' అని అడిగినప్పుడు—

“నా పేరే తెలవదా మా శోభో అందరికీ తెలుసు.” అంటూ తల పెక్కితే, చూపు అతని బుట్టరు మీదపడి, “వువ్వులు బలే బాగున్నయ్. మరి శీతాకోకస్థిలక లే పే?” అని నవ్వేసింది. పగలబడి నవ్వితే పవిత్ర జారింది. గమనించుకోనూ లేదు.

బంతి(లా) పువ్వులా ముగ్ధ మోహనంగా వున్న గొరి వెంకట్రావు కెంతో నచ్చింది. ఆషాఢంలో కూడా దొంగ చాటుగా వచ్చి చూసిపోయాడు.

ఆరెల్లకి యివాళ శోభనానికి ఘడియ కుదిరొచ్చింది. ఈ ఆరెల్లా. ఆరేళ్ళ పరీక్షల చదువుకంటే కూడా మోరంగా అనిపించింది వెంకట్రావుకి.

కార్యానికి చెయ్యాలి అటహాసం ఆర్జుటం అంతా చేసి, యేర్పాటుచూశారు. ఆఖరికి, తెల్లదీరా మల్లె పూలతో గొరిని గదిలోకి పంపి. బయట గొళ్ళెం పెట్టేశారు.

గొరి దగ్గరికి అడుగులుపేసి నిలుచున్నాడు. తల వొంచుకునే వుంది.

“గోరి” అన్నాడు.
“హూ” అంది, తల వొంచుకునే.
“తల పెక్కెతు.”

“కార్యవేషం తలెత్తగూడదని సొర్బులత చెప్పిందిగా. నాకు దెలుసు” అంది.

సన్నగా నవ్వి ‘స్వరలతెవరు?’ అన్నాడు.

“మా బాబాయి కూతురు. ఇంజనీర్ని చేసుకుంది, మూడేళ్ళ క్రితం. నాకంటే ఆరేళ్ళు పెద్దది దానికప్పుడు ఇద్దరుపిల్లలు.”

“నీకూ కావాలా పిల్లలు?”
విననట్లు వుండిపోయింది.

మంచం దగ్గరికి నడిపిస్తూ, నువ్వెంత అందంగా వుంటావనీ! అన్నాడు.

సన్నగా నవ్వింది.

మంచం అంచు మీద కూచోబెట్టి ప్రక్కన తనూ కూచుని, “నేన్నీకు నచ్చానా?” అన్నాడు.

“వో. ఆ ముక్కే బాగాలేదు. చట్టి ముక్కు” అని ఫక్కున నవ్వింది.

పగలబడి నవ్వి. “యేం చేసేది? పోనీ నువ్వు రోజూ నా ముక్కు పుచ్చుకు లాగు తూండు. సాగుతుంది.” అని సన్నగా నవ్వాడు.

మా కౌసల్య తనన్నట్టుగా. మొగుడ్ని ముక్కు పట్టుకుని ఆటలాడిస్తోంది - అని నన్నంటారు. అట్లా చేశే”

నవ్వేసి —

ఆ తర్వాత శోభనపు గదిలో మామూలుగా జరిగే గ్రంథం అంతా జరిగింది. మూడుగంటలవేళకి అతనికి నిద్రొచ్చింది.

నిద్ర కువక్రమిస్తూ. గొరిని తనకి దగ్గరిగా జరుపుకుని, “ఇంక పడుకుండాం. ఈ రాతి యెంతో బాగుంది కదూ గోరి!” అన్నాడు.

“బాగానే వుందిగానీ. కార్యవంటే ఇంతేనా! నేనింకేంబో అనుకున్నా..... యిదే తే మాబావ....!”

వెంకట్రావుకి కళ్ళు తిరిగాయా. ఆవేదం తాగిన ముఖం ట్రాడా. అసహనంతో కుతకుతా వుడికి పోయాడా. యింకా లోకపు చటంలోకి సెంటిమెంట్లలోకి రంగు పూతల్లోకి రాకండా స్వచ్ఛంగా ప్రవిమలంగా పవిత్రంగా సౌశీల్యంగా నిలిచిన ముగ్ధ అని మురిసిపోయాడా. అసహ్యంతో కవిలిపోయాడా, చెంపమీద చాచి కొట్టాడా. యాడవలేక తొలోప యేడ్చాడా. మొఖాన వుమ్మేసి చర్రున తలుపు తిసుకు బయటికి వెళ్ళిపోయాడా. మరేం చెశాడో నన్ను మాత్రం అడక్కండి.

